

ה'ה'ל'ו'ס'

מען: ביהמ"ד דחסידי ספינקא רחוב דונולו 11 בני ברק

שיחות קודש ושיעורים מאת כ"ק אדמו"ר מספינקא שליט"א.

שיעור בשפת אמת ר"ה תרמ"ט
ביונו שנות דור ודור

המבין אל כל מעשיהם!

אחד יש את הנקודה המיוחדת שבה הוא בא לפני המלך, ואף אחד בעולם לא יכול לעזור לו בזה. ומנגד כאשר כל אחד יקבל בשנה הבאה עלינו לטובה את הנקודה המיוחדת שלו שאף אחד חוץ ממנו לא קיבל, נוכל כולנו יחד לעזור אחד לשני כל אחד לפי הנקודה שקיבל וכך תהיה אחדות מלכותו של המלך בכל משלה.

וזהו אשר יחדיו נמתיק סוד. כל אחד מאיתנו אומר את אותם מילים אך כל אחד מקבל את הסוד שלו. **כמו שהגיד מו"ז בינו שנות דור ודור, יש בינה מיוחדת בכל שנה ושנה שהקב"ה נותן בר"ה.** וזהו שאומרים זוחלים ורועדים מיום בואך. שכל הספרים פתוחים לפניו ספרי חיים וספרי מתים האם תהיה פרנסה או לא תהיה וכו'. הקב"ה לא עושה זאת אלא כדי שנגיע לגילה בבחינת וגילו ברעדה, אך לא נוכל להגיע לגעדנק הזה לפני שנעבור את הרעדה כלומר שנשכח את כל שלוש מאות המשלים שיש לנו באמתחתנו, רק אז שייך לקבל נקודה חדשה ולהפנים אותה בעבודת ה', כי הקב"ה הוא אין סוף וגם נקודת העבודה משתנה ומתחדשת באופן אין סופי. המשלים הם בעצם תירוצים שאיתם האדם בא לר"ה להסביר את כל הפעמים שנכשל בהם ומה הסיבה שזה קרה לו ויש לו גם עצות כיצד זה לא יקרה לו שוב... במצב שכזה האדם לא פנוי כלל להקשיב לעצמו ולמה שעובר עליו ולאיזה מטרה הביאו אותו משמים לכל המצבים הללו שעבר ומה יכול להסיק מזה לדרך בעבודת ה'. **רק כאשר מסיר את המשלים ומסכים עם ההנהגה של השנה שעברה! יכול לקבל נקודה חדשה לשנה החדשה.**

לתת מהום לשכינה

'איתא במשלי, ר"ה, כל באי עולם עוברים לפניו כבני מרון שנאמר היוצר יחד ליבם המבין אל כל מעשיהם.' כל פעם הקב"ה בורא אותנו מחדש נותן לנו הבנה חדשה. **'כל שנה בר"ה יורד מוחין מבינה על כל השנה.'** הסברנו אתמול בדרשה של סליחות, בשם הפרי הארץ זי"ע שמבאר את הפסוק 'עדות ה' נאמנה מחכימת פתי', מתי הקב"ה יכול להחכים את האדם – רק כשהוא פתי. אם אדם בא לר"ה 'מסודר' וכבר יודע מה יבקש ואיך יתפלל... ולא נותן מקום כביכול לקב"ה להיכנס מה אפשר להחכימו?...

בלי תירוצים

מכירים את המשל הידוע של השועל ושלוש מאות המשלים. החיות היו צריכים לפייס את מלכם – האריה מלך החיות. דנו כיצד יפייסו אותו ואיזו מנחה יביאו לו. בא השועל ואמר, לי יש שלוש מאות משלים שהנני יכול לומר לפני המלך ולפייסו. הלכו כל החיות עימו. כשעברו כבדת דרך אמר לפתע השועל, כעת עשיתי 'ספירת מלאי' וגיליתי ששכחתי כמה משלים. אמרו החיות: לא נורא גם מאתיים חשובים הם לא פחות. כשהתקרבו יותר לאזור הארמון אמר השועל ששכח מאה נוספים. אמרו: נסתפק במאה. אך כשהגיעו לפתח הארמון אמר השועל מרוב פחד שכחתי את כל המשלים שהיו עימי, ואין לו לכל אחד אלא שייכנס ויבקש על נפשו. כמו כן אדם מכין את עצמו לר"ה וחושב שיכול לפייס את המלך, אך האמת היא שכל אחד צריך אחרי כל ההכנות – להכניע את עצמו לקבל עול מלכותו של מלך ולבקש על נפשו, משום שלכל

וזוהו שנאמר היוצר יחד ליבם המבין אל כל מעשיהם היינו שנותן לכל אחד בינה בכל מעשיו'. בכל פעם שאדם בא למצב של חושך, אם הוא שותק בבחינת לך דומיה תהלה. אז יכול לקבל את הבינה החדשה, אך הבינה הזו שהיא בעצם ה'גילול' של וגילו ברעדה, לא יכול להתגלות בלי ה'רעדה' היינו המצב החשוך של החוסר אונים, שם האדם בשתיקתו נותן מקום להשראת השכינה עליו. ובדרך מליצה זהו מה שאומרים לפני התקיעות – **אין לדבר עד אחד קדיש תתקבל של מוסף ומי ש'מדבר' לא יצא ידי התקיעות!!** כך זוכים במשפט! אם אדם שותק ומקבל עליו עול מלכותו יתברך יוצא זכאי ומקבל את הדרך החדשה שלו לשנה הבאה, אך מי שמכין את המשלים והתירוצים אז צריכים לעשות לו דין לפי העניין שבחר.

אין צורך להפוך שולחנות

אמר ר' אשר: 'ושתיקה ושתיקה ושתיקה מעבירין את רוע הגזירה'. בשמים לא מחפשים את האדם במשפט אלא הקב"ה שהוא טוב מעניק לכל אחד שנה טובה ומבורכת. האדם עצמו כביכול עושה את המשפט כשרוצה להיות הוא המנהיג ולסדר לעצמו את העניינים... היה אחד שעבד בסוכנות והיה מקורב לחסידות. ואחד החסידים קיבל מהסוכנות דירה במקום מרוחק... ובא לשאול בעצת רבו. אמר לו הרבי שילך למשרדי הסוכנות וידבר עם האדם שהיה מקורב לחסידות. הגיע החסיד למשרדי הסוכנות פתח את הדלת ושאל את האיש שישב שם האם אתה ר' שמואל? אמר לו, הן. מיד תפס החסיד את השולחן והפך אותו! אמר לו ר' שמואל: הרבי כבר דיבר איתי ואין צורך להפוך שולחנות... והנמשל מובן.

שתיקה – דרך משולבת של יעקב אבינו ע"ה

וזוהו תקעו בחודש שופר בכסה ליום חגנו, יש דינא קשיא ודינא רפיא. דינא קשיא – הוי אומר כשהאדם גם סובל

מחמת הדין. זהו מצב החוסר אונים. הסיבה לסבל היא כי האדם אינו מתבונן מה מבקשים ממנו בהנהגת הדין. אך כשאדם מכיר בזה שזו הדרך של ההשפעה שבה דרך הדין ואין כאן מטרה להכשיל אותו חלילה אלא להיפך להשפיע לו טובה וברכה, אז בשתיקתו – היינו בהסכמתו, נהיה דינא רפיא, הדין נהיה חלש. כלומר שאין אפשרות ללא הדין מפני שאם לא היה הנהגת דין האדם יישאר תמיד ברצונו לשלוט ולהנהיג, ורק ע"י שיש לו מעבר כלשהו יכול לקבל בעבודה את הנקודה החדשה של הבהירות. כלומר העולם חייב את הנהגת הדין יחד עם החסד... ורואים זאת אצל האבות הק' אברהם אבינו הלך רק עם קו החסד – יצא ממנו ישמעאל. יצחק לעומת זאת הלך רק עם קו הגבורה – יצא ממנו עשיו. ורק מיעקב ששלב את שני ההנהגות ועשה קו ממוצע של תפארת – ממנו יצאו י"ב שבטים מחמת שיכל להכיל כל ילד וילד עפ"י דרכו ורק ביום האחרון לחייו אמר להם מוסר...

אמירת הסליחות פותחת את הלב

ממשיך השפ"א לבאר המשך הפסוק 'בכסה ליום חגנו' – לכאורה על מה החג והשמחה הלא צריכים לרעוד מפחד? התשובה לכך היא 'כי חק לישראל הוא משפט לאלקי יעקב'. הקב"ה מחוקק לנו חוקים חדשים ודרך חדשה לבוא להכרת הבורא ולפרסום שם ה' בעולם באופנים נוספים. וזהו 'היוצר יחד לבם' כי ע"י אותיות התורה נקרא יחד, יח"ד בגי' כ"ב אותיות התורה הק'. וע"ז מבאר הפלא יועץ מה שאנו אומרים בסליחות, אשר יחדיו נמתיק סוד, שהמילים שחז"ל תיקנו לומר בסליחות, עצם האמירה שלהם פותחת לאדם את הלב ואת הכניסה לר"ה. וכמו הביאור הידוע של הבעש"ט הק' זי"ע בא אתה וכל ביתך אל התיבה, כאשר האדם מביא את עצמו אל התיבה היינו תיבות התפילה יכול להיפתח ולקבל את השפע של השנה החדשה.

בכתב ונערך ע"י הר"ר נפתלי בינג כפי הבנתו.

מערכת 'היהלום' מאחלת לכל הקוראים שנה טובה ומבורכת ושנזכה להתחבר לתיבות התפילה.

אודות היהלום:

מתוך ארסנל התבונות של ר' יוסף המספר (שורץ) הי"ו.

הביקוע: לאחר שהאמנו ואף מצאנו שיש כאן יהלום, מגיע השלב הראשוני שלב הביקוע. היהלום הוא מוצר גולמי שאין לו צורה מעלה ומטה. לאחר ניקוי הפסולת מסביב אנו מקבלים יהלום בגודל מסוים אותו אנו מבקעים בזהירות. הביקוע חייב להתרחש במקום מדויק מאוד כדי שלא יתרוסק לרסיסים... גם הרב צריך לבקע את הדרך אל התלמיד, התלמיד מקשיב דרך הלב, והביקוע נועד לפלס דרך אל ליבו של התלמיד כדי ליצור מצב של קבלה אצל התלמיד ואז אפשר גם להכניס ללבו גם חומר עיוני.

[בע"ה בפעם הבאה על הניסוח]

לעילוי נשמת ולהצלחת:

לע"נ אבי מורי הכ"מ
הר"ר מאיר ב"ר נפתלי ז"ל
ת. נ. צ. ב. ה.

לקבלת העלון להארות והערות

bingnaftali@gmail.com

052-7645800

פינת הלימוד

נועם אלימלך ליקוטי שושנה נצבים: 'שירו לה' שיר חדש תהילתו בקהל חסידים'. כיצד יתכן שהאדם מתפלל על חולה למשל והקב"ה מבטל את הגזירה? אלא כפי שאנו מתפללים בר"ה 'תפילה ותשובה וצדקה מעבירין את בַע הגזירה' כלומר ע"י התפילה האדם מגיע לבהירות שבמקום לראות את רוע הגזירה הוא מבטל את מה שנראה לו כ'רוע' ורואה שזה טוב שבזכות הגזירה התקרב לבורא עולם. ותפילה ותשובה וצדקה - צדקה היא להכנע. תשובה – להתחבר לפנימיות שלי. ותפילה - לא תפילה של הב הלא תפילה לזכות להמליך את הקב"ה עליו וזהו 'מלכויות זכרונות שופרות'. הקב"ה זוכר אותנו בכל מצב ובכל מקום. שופרות – בחינת היובל ועוה"ב היינו לחיות בעוה"ז בקשר בורא שזה עוה"ב.